is leírja.) A nagy fej a vastag nyak közvetítésével harmonikusan illeszkedik a mély és viszonylag rövid törzshöz.

A tenyésztők és a bírálók egyaránt egyetértenek abban, hogy a King tollazata rövid és feszes legyen. Szerintem nem ilyen egyszerű a helyzet. Ennek a feszességnek nem szabad az egész testre kiterjednie. A King galamb nyaktollai viszonylag hosszabbak és lazábbak is. A mellen, illetve a háton, valamint a szárnyakon, hátrafelé haladva a tollazat rövidül és fokozatosan feszesebbé válik. Más galambfajtákhoz viszonyítva az evező és a kormánytollaknak már egészen rövideknek és feszeseknek kell lenniük (keskeny, zárt, rövid farok). *A fej mérete és formája, valamint a tollazat alakulása a kiállítási King típusának meghatározásában döntő szerepet játszik.*

A bíráló szerepe nehéz és nem a leghálásabb feladat. Ezen a kiállításon egy-egy bírálóra olyan sok galamb jutott, hogy szinte lehetetlen volt azok egyenkénti kézbevétele. Ez igen nagy hiba. Csak így lehet megítélni a megfelelő feszességet, a csontozat minőségét, a szín hibáit stb. A kiváló minősítésű galambok kézbevétele ugyan elkerülhetetlen a gyűrű adatainak leolvasása miatt, azonban ez a művelet néhány színváltozat esetében már csak a bírálat után történt.

Szokatlan volt a bírálóknak az új bírálati rendszer, mely szerint, 10 szempont alapján, 100 pontból, hibapontok levonásával hozták meg a minősítést meghatározó összpontszámot. A bírálólapok kiállítása erősen egyéni színezetű volt. A bírálók valahogy nem egy nyelven beszéltek. Az volt az érzésem, hogy a „gombhoz készült a kabát", vagyis az összbenyomás alapján megszületett a pontszám és a minősítés, majd utólag elvégezték a hibapontlevonásokat is, de csak arra ügyelve, hogy a számok matematikailag egyezzenek. Így aztán, ha a tenyésztő útbaigazítást várt a bírálótól, akkor csalódnia kellett. Az elmondottak különösen a vörös Kingek bíráló lapjainak kitöltésére vonatkoznak. Mindezek ellenére a galambok minősítése, főleg a kiváló kategóriába soroltaké, reálisnak mondható, különösen az ezüstök, a kékek és a sárgák vonatkozásában, megközelítően reális a fehérek és a feketék, de többékevésbé a vörösek esetében is.

Helyes lenne, ha a 92—93 pontos és ezen felüli galambokat a bírálókból összeálló zsüri minősítené. Nem szabad a jövőben előfordulni annak, hogy a színgyőzteseket, főleg pedig a fajtagyőzteseket a színkategória bírálója egyedül jelölje ki. Úgy szintén megengedhetetlennek tartom, hogy túlzottan magas, esetleg fajtagyőztességet jelentő pontszámot adjon egyetlen bíráló. Ez a zsüri feladata.

A bírálatnak nemcsak egy fajtán belül kell összehangoltnak lennie, hanem a fajták között is. Nem szabadna például előfordulni annak, hogy a világviszonylatban is elismert King fajta legkiválóbb példányai a Strasszerekkel megegyezően, mindössze 94 pontot érjenek el, s ugyanakkor a hazánkban még kezdőnek számító Mondain, valamint a kis számú, bár jó minőségű Római galambok csúcspéldányai, ennél jóval magasabb pontszámmal büszkélkedhessenek.

Sokaknak feltűnt, hogy a viszonylag szigorúan bírált King kiválói között az egyik fajtagyőztes aránylag igen magas (96) pontszámot ért el. Azt suttogták, hogy a galamb bírálatát saját tulajdonosa végezte. *Az ilyen kínos helyzet csak úgy előzhető meg, ha a kiállító nem bírálja az általa tenyésztett fajtát.* Véleményem szerint az a megoldás sem fogadható el, hogy a bíráló saját galambjaihoz érkezve félreáll, és glambjait bírálótársaival minősítetti. Még bonyolúltabb a helyzet, ha a bírálótársak is állítottak ki galambot. *A bírálat tárgyilagossága ilyen esetekben még a bírálók jóhiszeműsége mellett is kétséges.*

Súlyos hibának tartom azt is, hogy a nemzetközi részlegben bemutatott Kingek egyike-másika meg sem közelítette a kiváló szintet. Véleményem szerint nemzetközi vetélkedőre csak a fajta színváltozatainak csúcspéldányait szabadna benevezni. Vitatható volt még előttem az is, hogy a nemzetközi részlegben szerepelt olyan galamb, amely nem a kiállító lábgyűrűjét viselte.

Lehet, hogy észrevételeim a lezajlott kiállításra vonatkozóan nem minden esetben egészen tárgyilagosak. Nem is lehetnek azok, hiszen érintettem néhány, az etika területére tartozó kérdést is, amelyek megítélése, mindaddig, amíg a szövetség velük kapcsolatban szabályokat nem hoz, csak szubjektíve lehetséges.

A jót és a rosszat összevetve, a kiállítás sikeres volt. Figyelemre méltó, sőt értékes kezdeményezések tanúi lehettünk. A kiállítás látogatói maradandó szép élményekkel távozhattak. Az ilyen hatalmas erőpróbánál természetes, nem megy minden simán, hiba nélkül. *A hibák feltárása mindenki kötelessége, nem azért, hogy bűnbakot keressünk, hanem azért, hogy azokat kiküszöböljük s ezzel a magyar galambtenyésztés ügyét előbbre vigyük.*

Dr. Mándoki András

(Folytatás a 3. oldalról.)

olyan eltérések, amelyek kijavításra szorulnak. Sok a hosszútestű, elnyúlt evező- és kormánytollakkal bíró galamb. Ezekből igen számos az emelt testtartású példány. Rendezetlenek (sátorosak) a faroktollak, kúszáltak a szárnytollak. A fésűk hibásak, ékalakúak vagy csak tarkó szélességben nyitottak, nagyon a fejhez simultak, több sorosak, nem kagylószerűek. A lábtollak rövidek, törötték és nem alkotnak egyik-egyik lábon félkörívet. Sok példánynál hiányoznak a hosszú sarkantyútollak. Baj van a szemek színével. Még mindig sok a felemás, valamint a tarka szem, de szépszámmal találhatók a tollazat színéhez nem illő szem iriszek is, pl. fehér színűek sárga-, kék szalagosak bükkönyszeme.

A testnagyság javulóban van. Akadnak igazán szép, nagy testű példányok, melyek — az összbenyomást tekintve — kiváló képviselői a fajtának. Ezek elsősorban a tarkákból és a kék szalagosakból kerültek ki. Sajnos a valamikor leggyakoribb színt, a fehéret nagyon gyenge testfelépítésű példányok képviselték. Meg kell említenem két tenyésztőt, akik 20-20 galambot állítottak ki. *Révbiró Sándor* 10 kék szalagost és 10 fehéret nevezett. Kék szalagosai általában nagy testűek, közülük 5 kiválónak minősült. Nagyon gyengék, kis testűek voltak viszont fehérei. Íme egyazon tenyészeten belül két eltérő típus. *Pintér Ferenc* ugyancsak 20 példányát feketebabosban és feketébe mutatta be. Anyaga szép, közülük 8 példány kivá minősítést kapott. Tenyészirányа egységes, követend

Probléma volt a tollszerkezettel. Sok a laza toll borzas példány. Baj volt pár esetben az egészségi á lapottal, ápoltsággal. Szót emeltem például a 3804 s ketrecben kiállított feketetarka hím ellen, melyet b sem szabad lett volna engedni a kiállításra. A bírálá ból kizártuk (Szabó István tulajdona). Nagyon ront ta a minőséget a 3843 sz. ketrecben levő, rendkívü rossz tollszerkezetű, borzas fekete-tarka hím, ame csak 80 pontot ért el (Uti Mihály tulajdona). Nem let a mezőnybe a 3728 sz. ketrecben kiállított vörö tarka hím. Rendkívül rossz testalkata miatt csak pontot kapott. (Mundurucz Sándor tulajdona).

Pár éve megalakult a fajta tenyésztői körében fajtaklub is. Vezetője *Szombathelyi István.* E cikke keresztül hozzá is szólok az építő kritikai hangjá Szervezettebben lépjen ki a klub az egyhangúságb Adjon közre évente 4—5 körlevelet, mely tartalmaz a fajtával kapcsolatos szakleírásokat, vessen fel pro lémákat, hívjon össze klubgyűlést méltó napirendd és vigye előbbre e külföldön is nagy érdeklődésnek ö vendő magyar fajta tenyésztésének ügyét. Fórum kellett volna biztosítani a kiállítás alkalmával, ab sok tenyésztő, szinpatizáló érdeklődő is részt vett v na egy szakmai napon.

Kovács Károly